

Kirkerådet, Mellomkirkelig råd, Samisk kirkeråd
Postboks 799 Sentrum

0106 OSLO

Dato: 29.03.2023

Vår ref: 23/00901-2 SSS

Deres ref: 17/01312-20

Kirkemøtets arbeidsform – høring om endring av Kirkemøtets forretningsorden

Vi viser til tilsendt høringsdokument, og vil med dette gi våre kommentarer. Vi vil som en generell kommentar si at vi støtter intensjonen bak de foreslåtte endringene og forslagene.

Vi gjør oppmerksom på at det ikke har vært mulig for Nord-Hålogaland bispedømmeråd å behandle denne saken, siden tidsperioden fra saken ble sendt på høring til tidsfrist var for kort. Vi har forståelse for at det er viktig å ivareta progresjon i saker frem mot Kirkemøtet, men dette må skje på en måte om reelt ivaretar høringsrunden som redskap. Med så kort tidsfrist blir ikke dette oppfylt. Den følgende uttalelsen er derfor utarbeidet at AU i Nord-Hålogaland bispedømmeråd, på vegne av rådet.

Behandling av regelsaker

Kirkerådet foreslår enkelte endringer rundt hvordan regelsaker skal behandles i Kirkemøtet. Vi slutter oss til de foreslåtte endringsforslagene og at reglene også gjelder for liturgisaker. Slik vi ser det er forslagene godt begrunnet og vi ser ikke behov for å kommentere annet enn det det direkte blir spurt om, nemlig om varighet på valg til redaksjonskomite.

Kirkerådet skisserer her opp to alternativer, der medlemmene enten blir valgt for ett møte eller for hele valgperioden på fire år. Begge forslagene har sine fordeler og ulemper, og etter vår mening vil et tredje alternativ være bedre enn de to forslagene.

Vi foreslår at medlemmene blir valgt for to år. På den måten sikrer man noe kontinuitet, i alle fall mellom to møter, og man unngår at oppgaven blir for stor og at aktuelle kandidater derfor ikke vil ta på seg oppgaven.

Lengden på Kirkemøtet

Kirkerådet tegner opp fire alternativer for hvordan man kan organisere Kirkemøtet med tanke på tidsbruk.

Både økonomiske hensyn og andre faktorer er beskrevet, og for oss peker alternativ 1 seg ut som det beste alternativet. Dette alternativet sikrer at det arrangeres kirkemøte hvert år med de fordeler det har med seg med tanke på progresjon i saker, det tar hensyn til problemene flere delegater opplever med tanke på fri fra jobb og det reduserer kostnadene.

Det blir sagt at alternativet vil gi mindre demokratisk forankring, noe vi ikke umiddelbart er enige i. Sakene kan forberedes i både bispedømmeråd og grupper av folkevalgte og slik gjøre at den demokratiske forankringen vil være minst like stor som med dagens ordning.

Alternativ 2 er et godt alternativ, men det har med seg problemene med fritak fra jobb for delegater de årene man har lange kirkemøter, og man står i fare for at det utvikler seg et «Kirkemøte A» og «Kirkemøte B». Det er særlig utfordrende om delegater har problemer med å få fri for å delta på de lange møtene, samtidig som de største – og kanskje viktigste sakene – blir lagt der. Likevel er alternativ 2 å foretrekke foran alternativ 3 og 4.

Alternativ 3 vil medføre større utgifter, og det er lite samsvar mellom intensjonene i den nasjonale reisepolitikken for Den norske kirke, og det å doble reiser for Kirkemøtets delegater. Vi vil også tro at med kortere og hyppigere kirkemøter vil flere melde forfall til møtene noe som vil minske den demokratiske legitimiteten.

Alternativ 4 vil slik vi ser det ha potensiale til å forsinke viktige prosesser betraktelig, samtidig som det ikke løser problemet med fri fra jobb de årene det blir avholdt kirkemøte. Det vil også bli liten tid for diskusjon og saksbehandling på møtene og siden delegatene kjenner hverandre dårligere enn sammenlignet med dagens situasjon på grunn av at de møtes sjeldnere enn hvert år, vil den også trolig være mindre effektiv. Alternativ 4 vil derfor være et demokratisk tilbakeskritt og trolig også gjøre det administrative arbeidet i Den norske kirke mindre effektivt og gi lengre perioder der saksbehandling lider under påvente og forventning om oppdaterte og nye regler.

Møtegodtgjørelse for Kirkemøtets medlemmer

Høringsdokumentet gir en grundig beskrivelse av de økonomiske konsekvensene av å gi møtegodtgjørelse etter dagens satser – rundt en million kroner for hvert møte.

Demokrati er kostbart, men vi mener likevel at dette er en for stor sum å bruke på dette. Det vil være en budsjettøkning for Kirkemøtet på rundt 20%, noe vi mener ikke kan forsvares i Den norske kirkes økonomiske situasjon og heller ikke kommunikasjonsmessig ut til alle som driver frivillig arbeid i Den norske kirke uten betaling.

Kirkemøtet blir i høringsdokumentet sammenlignet med landsmøter i organisasjoner, Idrettstinget og lignende. For svært mange medlemmer i slike organisasjoner er det å delta på disse samlingene et høydepunkt i frivilligheten og ikke noe man skal honoreres for. Slik mener vi Kirkemøtet også bør drives.

Vi mener ikke med dette automatisk at ikke noe av arbeidet som folkevalgt i Den norske kirke kan eller skal honoreres, men mener – i tillegg til at den aktuelle utgiften som blir skissert er for stor - at Kirkemøtet står som en kulminasjon av den frivillighetsdrevne, legfolkbaserte folkekirken og skal reflektere dette.

Med vennlig hilsen

Anne Skoglund
stiftsdirektør

Steinar Sneås Skauge
kirkefagsjef

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.

Mottakere:
Kirkerådet, Mellomkirkelig råd, Samisk
kirkeråd

Postboks 799
Sentrum

0106 OSLO